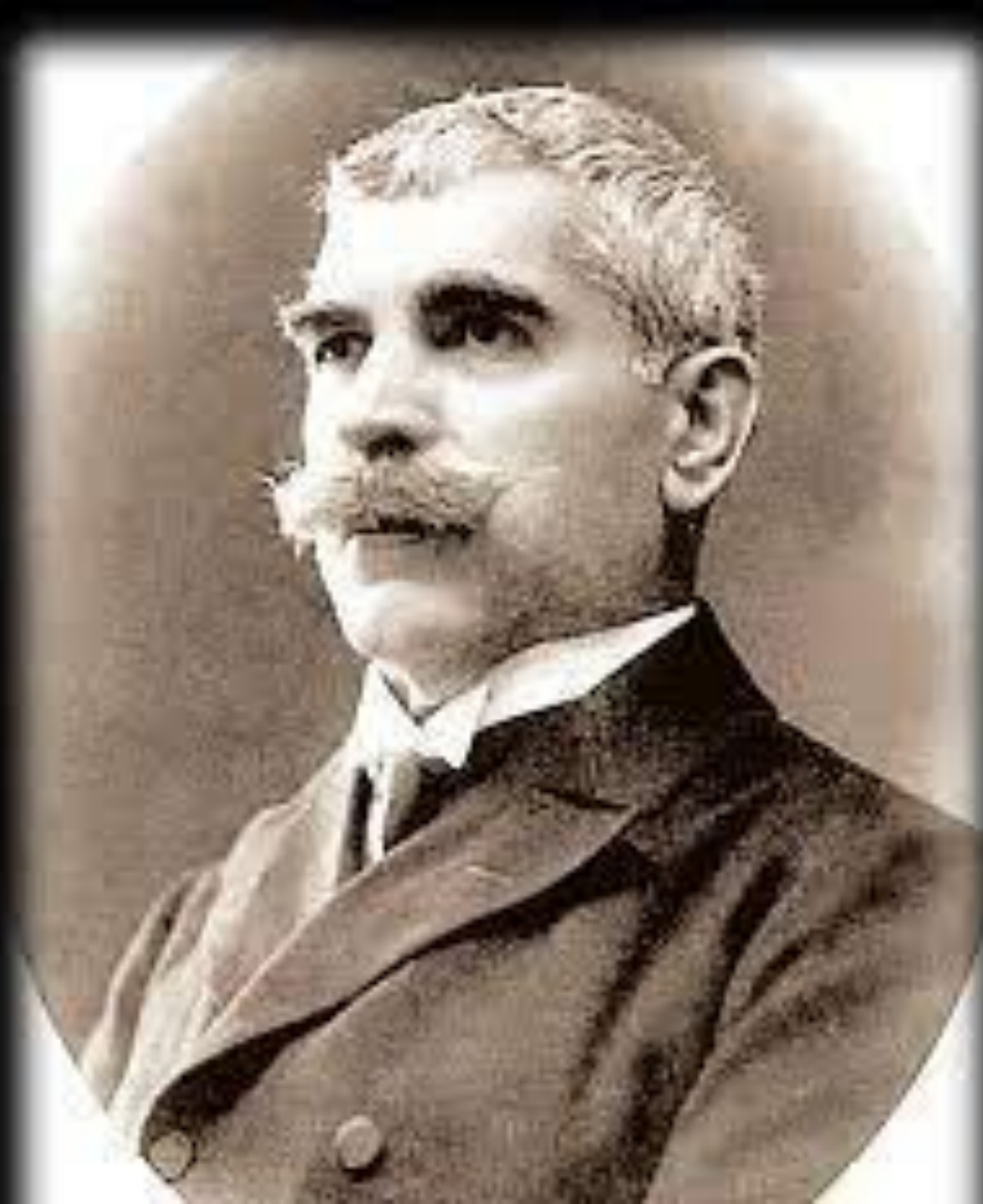
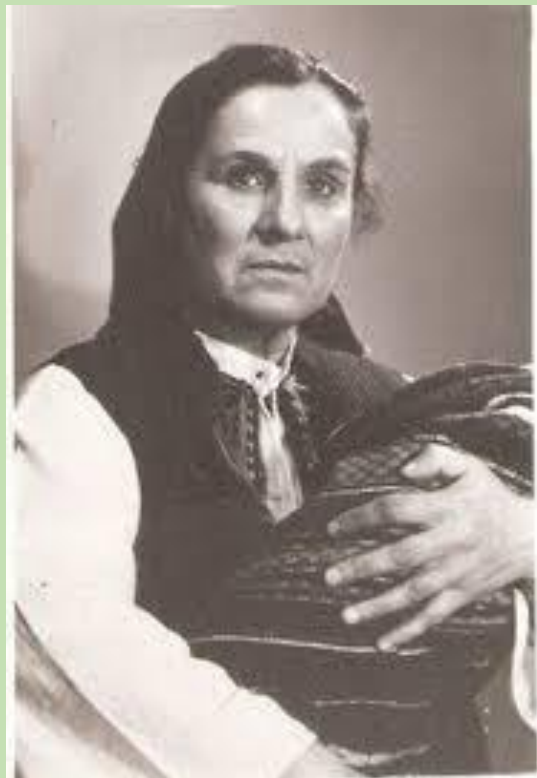

Една българка

Иван Вазов

Боян Царски, 7 Б клас, 150 ОУ „Цар Симеон Първи“

Пена Цветковска – прототип на баба Илийца

„Една българка“ е разказ на Иван Вазов, публикуван за първи път в списание „Българска сбирка“ през 1899 г. под заглавие „Челопешката гора“. Впоследствие Вазов променя заглавието на „Една българка“ с цел да постави на фокус героинята, а не мястото на събитието.

Главната героиня е баба Илийца. Прототип на главната героиня на разказа е баба Илийца, възрастна жена, помогнала на участник в Ботевата чета след разгромяването ѝ край връх Околчица във Врачанския балкан. С риск за живота си тя спасява един от Ботевите четници.

Къща-музей на баба Илийца в с. Челопек

Развитието на сюжета в разказа „Една българка” представя как у баба Илийца постепенно майчинската грижа за малкото ѝ внуче се допълва с една нова грижа - за един непознат момък, който е тръгнал в битка за свободата на отечеството.

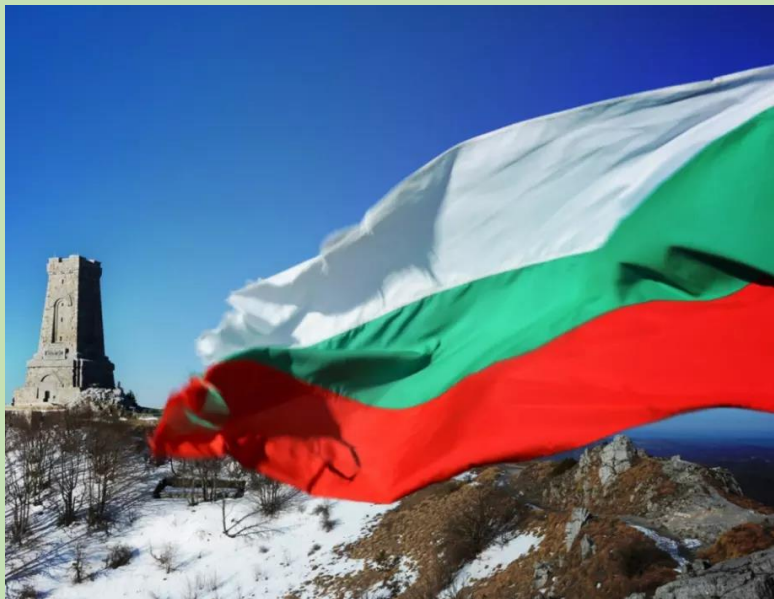
Сюжетът проследява пътя към подвига на баба Илийца, и препятствията, които тя преодолява.

Героинята проявява изключителна целеустременост и твърдост, водена от нейното родолюбие, милосърдие, доброта и отзивчивост към болките на другите.

„Илийца е умряла отдавна. Но полуумрялото дете оживя и сега е здрав левент и се нарича майор П. Покойната му баба, като му е разказвала тия събития, говорила му, че вярва, че дължи оздравяването му не толкова на небрежната молитва на сърдития калугер, колкото на добрината, която не можла да направи, но искала от сърце да направи.“

Цитат от „Една българка“

Разказът на Иван Вазов „Една българка“ е разказ за достойнствата на една истинска българска жена, проявила смелост и героизъм в робско време. Разказ за добродетелите, които са непреходни и трябва да притежава всеки от нас – родолюбие, чувство за дълг, състрадание и милосърдие.